

2. διὰ τῆς διαιρέσεως, ὅταν πῶς ἕτερον τῶν ἀρθρίων
ἢ ἀφαιρέσεως ἀμφιβολίαν ἔχῃ ἀποδοκυνύων.

3. διὰ τῆς ἐνστάσεως, ὅταν τῆ καθόλου προτάσει, μερικῶς
ἐναντιαν ἀντιτίθῃται.

4. διὰ τῆς συγχωρήσεως, ὅταν ὁ μολογῶν ^{ἢ ἐναντιαν ἔχῃ} τὸ πᾶν ὡς ἡμῖν

5. διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, ὅταν τοῦ καθ' ἡκῶν συλλογιζομένου
τοῦ ἐναντίου σφραγίσῃται.

2. ἰδίως κατὰ τὰς διαφορὰς τῶν ἐλεγχῶν

1. τῶν παρὰ πῶς λέγειν, ὡς

1. ὁ τῆς ὁμοθυμίας ἢ ἀμφιβολίας λύει διαιρέσει.

2. ὁ τῆς ὁμοθυμίας ἢ διαιρέσεως λύει δὲ πῶς τὰ βωλε-
θῆναι ἐχρῆν διηγεῖται

3. ὁ τῆς ἀρθρίων λύει δὲ, ὅτι διαφορῶς προέχον
ἵνα δὲ ὁμοίως ἐμφανούμενα.

4. ὁ τοῦ γήματος τῆς λέξεως, λύει δὲ τῆς διαφορῶς
τῶν ὁμοίων φαινομένων ἔχῃ.

2. τῶν ἐξω τῆς λέξεως

1. ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκός λύει διαιρέσει τοῦ καθ' αὐτὸ ἢ ^{ἢ συμβεβηκός.}

2. ὁ παρὰ τὸ ἀπῶς ἢ μή, λύει διαιρέσει τοῦ ἀπῶς ἢ μή.

3. ὁ παρὰ τὸ ἐλέχου ἀγνοίαν, λύει δὲ τῆς ἀληθοῦς ἀντιθέσεως.

4. ὁ παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν λύει δὲ, ὅτι ἔδει λέγειν.

5. ὁ παρὰ τὸ ἐπόμενον λύει ἀντιλέξει τῆς ἀρθρίων, ἢ δὲ
ὅτι ἢ ἀρθρίων ὡς ἀντιθέσει.

6. ὁ παρὰ τὸ ἄλλο ὡς ἄλλο λύει ἀρθεῖ ψοδῶς ἀλλοῦ
ἢ δὲ τῆς ἀληθοῦς.

7. ὁ ἐξόντων ἐρωτημάτων λύει ἀποκρίσει ὁ μὴ, ἀλλὰ ὅσα
τὰ ἐρωτήματα.